

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเอ. ดียนเนซัน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเอ. ดียนเนซัน ทำโดยหาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson's product - moment correlation จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๓๕ ราย ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ ๑

สหสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเอ. ดียนเนซัน

ประเภทของเอ. ดียนเนซัน	ความรูสึก ไวบรรทัดฐาน	ความรูสึก โคคเคียว	ความรูสึก ไรความหมาย
ความรูสึกไรอำนาจ	.๒๘๕*	.๑๒๐	.๐๓๒
ความรูสึกไวบรรทัดฐาน	--	.๒๘๘*	.๓๒๕*
ความรูสึกโคคเคียว	--	--	.๓๘๒*

* มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕^{๒๕}

^{๒๕} การคำนวณหาความสำคัญทางสถิติของค่า r ทำโดยใช้ F test ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$F_{1, N-2} = \frac{r^2}{1-r^2} (N-2)$$

ดูรายละเอียดใน Hurbert M. Blalock, Social Statistics, International Student Edition, (Tokyo: McGraw-Hill Kogakusha, Ltd., 1972) p.400

ศาสตร์สัมพันธ์ในตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่าประเภทของเอเลี่ยน เนชั่นส่วนใหญ่มีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อกัน แต่มีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ ประเภทของเอเลี่ยน เนชั่นที่สัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญได้แก่

๑. ความรู้สึกโรอานาจกับความรู้สึกโรบรรทัดฐาน
๒. ความรู้สึกโรบรรทัดฐานกับความรู้สึกโคคเคียว
๓. ความรู้สึกโรบรรทัดฐานกับความรู้สึกโรความหมาย
๔. ความรู้สึกโคคเคียวกับความรู้สึกโรความหมาย

ส่วนศาสตร์สัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกโรอานาจกับความรู้สึกโคคเคียวและระหว่างความรู้สึกโรอานาจกับความรู้สึกโรความหมายนั้นมีความสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่าเอเลี่ยน เนชั่น ๒ คู่นี้ไม่สัมพันธ์กัน

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเอเลี่ยน เนชั่นในครั้งนี้ออกคดองกับการศึกษาของคนอื่นที่ทำการศึกษาในสังคมตะวันตก เช่นการศึกษาของ Dean ^{๒๕} และ Middleton ^{๒๖} ซึ่งพบว่าประเภทของเอเลี่ยน เนชั่นส่วนมากมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อกัน

ในบรรดาประเภทของเอเลี่ยน เนชั่นที่มีสหสัมพันธ์กัน ความรู้สึกโรความหมายมีสหสัมพันธ์กับเอเลี่ยน เนชั่นประเภทอื่นมากที่สุด จะเห็นว่าความรู้สึกโรความหมายมีสหสัมพันธ์กับความรู้สึกโคคเคียวและรู้สึกโรบรรทัดฐานในระดับที่สูงกว่าความสัมพันธ์ระหว่างกัน ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเห็นว่าความรู้สึกโรความหมายกับความรู้สึกโคคเคียว เป็นคู่ที่สัมพันธ์กันมากที่สุด

๒๕

Dean, op. cit., p. 753

๒๖

Middleton, op. cit., p. 975

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับเอ.เดียนเนซัน

ตารางที่ ๒ *

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้สึกไร้อำนาจ

ความรู้สึกไร้อำนาจ	ชาย	หญิง	รวม
สูง	๑๕ (๒๐)	๑๓ (๒๐)	๒๘
ต่ำ	๓๖ (๘๐)	๕๑ (๘๐)	๘๗
รวม	๕๑ (๑๐๐)	๖๔ (๑๐๐)	๑๑๕

$$\chi^2 = 0.009 \quad (\chi^2_{.05 \ 1 \text{ df.}} = 3.841)$$

$$Q = 0.0004$$

จำนวนในวงเล็บคือจำนวนร้อยละ

การทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่าเพศกับความรู้สึกไร้อำนาจไม่มีความสัมพันธ์กัน และจะเห็นว่าไม่มีความแตกต่างกันเลยในสัดส่วนของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงในเรื่องของความรู้สึกไร้อำนาจ คือนักศึกษาที่มความรู้สึกไร้อำนาจสูง กับนักศึกษาที่มความรู้สึกไร้อำนาจสูงต่างก็มีจำนวนคิดเป็นร้อยละเท่ากับ ๒๐ เท่ากัน จึงสรุปได้ว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกไร้ความหมาย เพื่อทดสอบว่าผลการวิจัยที่พบจะยังเหมือนเดิมหรือไม่ เมื่อนำตัวแปรที่เข้ามาทดสอบ ในพื้นที่กำหนดให้สาขาวิชา เป็นตัวแปรทดสอบเพราะคาดว่าเมื่อควบคุมสาขาวิชาแล้วอาจพบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้สึกไร้อำนาจ ปรากฏผลดังในตารางที่ ๓

* การวิเคราะห์ดังแต่ตารางที่ ๒ เป็นต้นไป ศึกษาด้วยวิธีแบบเอ.เดียนเนซันปานกลาง

ตารางที่ ๓
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรูสึกไร้อำนาจเมื่อควบคุมสาขาวิชา

ความรูสึกไร้อำนาจ	สาขาวิชาวิทยาศาสตร์			สาขาสังคมศาสตร์		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
สูง	๑๑ (๑๘)	๘ (๒๘)	๑๙	๘ (๒๑)	๕ (๑๕)	๑๓
ต่ำ	๘๖ (๘๑)	๑๒ (๓๕)	๙๘	๓๐ (๓๕)	๓๕ (๘๑)	๖๕
รวม	๙๗ (๑๐๐)	๑๖ (๑๐๐)	๑๑๓	๓๘ (๑๐๐)	๔๐ (๑๐๐)	๗๘

$\chi^2 =$	๐.๕๑๘	$\chi^2 =$	๐.๐๓๓
Q =	๐.๑๘๖	Q =	๐.๐๓๒

การวิเคราะห์ทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศกับความรูสึกไร้อำนาจยังคงไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในกลุ่มที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์และกลุ่มที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์ ถึงแม้จะพบความแตกต่างกันบ้างในสัดส่วนของนิสิตชายกับนิสิตหญิง เมื่อแยกกลุ่มตัวอย่างออกตามสาขาวิชาที่เรียน แต่การทดสอบทางสถิติให้เห็นว่า ไม่เป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ

ผลการวิจัยครั้งนี้แตกต่างจากการศึกษาของ Ballough^{๒๓} ซึ่งพบว่าผู้หญิงมีความรูสึกไร้อำนาจสูงกว่าผู้ชาย การที่ไม่พบความแตกต่างในเรื่องความรูสึกไร้อำนาจระหว่างเพศต่างกันใน การศึกษาครั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคนทั้งสองกลุ่มมีสถานภาพที่เหมือนกัน คือ เป็นนิสิตด้วยกัน จึงทำให้มีความรูสึกเกี่ยวกับตัวเองไม่แตกต่างกัน

^{๒๓} Bullough, op.cit., p.473

ตารางที่ ๔
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้สึกโรบรรทัดฐาน

ความรู้สึกโรบรรทัดฐาน	ชาย	หญิง	รวม
สูง	๓๒ (๓๓)	๓๒ (๔๖)	๖๔
ต่ำ	๒๖ (๒๗)	๓๘ (๕๔)	๖๔
รวม	๕๘ (๑๐๐)	๗๐ (๑๐๐)	๑๒๘

$$\chi^2 = ๓.๒๕๐$$

$$p = ๐.๒๖๕$$

จากตัวเลขในตารางจะเห็นว่ามีความแตกต่างกันระหว่างสัดส่วนของนิสัยชายกับนิสัยหญิงในเรื่องความรู้สึกโรบรรทัดฐาน

เมื่อพิจารณาจากจำนวนรอยละจะเห็นว่านิสัยหญิงมีความรู้สึกโรบรรทัดฐานสูงมากกว่านิสัยชาย มีความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของนิสัยหญิงกับนิสัยชาย เท่ากับรอยละ ๑๓ แต่การทดสอบทางสถิติไม่ยืนยันว่าเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ และมีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ ในชั้นจึงสรุปได้ว่า เพศกับความรู้สึกโรบรรทัดฐานไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อกัน

ตารางที่ ๕

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรูสึกไบบรรทัดฐานเมื่อควบคุมสาขาวิชา

ความรู้สึกไบบรรทัดฐาน	สาขาวิทยาศาสตร์			สาขาสังคมศาสตร์		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
สูง	๑๖ (๒๘)	๑๓ (๕๔)	๒๙	๑๖ (๓๘)	๑๙ (๕๑)	๓๕
ต่ำ	๔๐ (๓๗)	๑๑ (๔๖)	๕๑	๒๖ (๖๒)	๒๓ (๕๘)	๕๓
รวม	๕๖ (๑๐๐)	๒๔ (๑๐๐)	๘๐	๔๒ (๑๐๐)	๔๒ (๑๐๐)	๘๔

$$\chi^2 = ๔.๐๘๓$$

$$p = ๐.๐๔๔$$

$$\chi^2 = ๐.๐๘๑$$

$$p = ๐.๐๖๖$$

การวิเคราะห์ทางสถิติเมื่อควบคุมสาขาวิชาปรากฏว่าเพศกับความรูสึกไบบรรทัดฐานมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ และมีระดับความสัมพันธ์สูงปานกลางในกลุ่มนิสิตที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์ แต่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรูสึกไบบรรทัดฐานในกลุ่มนิสิตที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์ มีความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของนิสิตชายกับสัดส่วนของนิสิตหญิงที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์เท่ากับร้อยละ ๒๕ แต่มีความแตกต่างเพียงร้อยละ ๓ สำหรับกลุ่มที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์ แสดงให้เห็นว่าเพศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อทัศนคติที่มีต่อสภาพสังคมในกลุ่มที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์ แต่เพศไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อสภาพสังคมในกลุ่มที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์

ตารางที่ ๖
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้สึกโดดเดี่ยว

ความรู้สึกโดดเดี่ยว	ชาย	หญิง	รวม
สูง	๑๘ (๑๕)	๑๕ (๒๑)	๓๓
ต่ำ	๗๕ (๘๑)	๕๖ (๗๕)	๑๓๑
รวม	๙๓ (๑๐๐)	๗๑ (๑๐๐)	๑๖๔

$$\chi^2 = ๐.๑๕๒$$

$$p = ๐.๐๘๐$$

การวิเคราะห์ทางสถิติชี้ให้เห็นว่าเพศกับความรู้สึกโดดเดี่ยวไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อกัน มีความแตกต่างในสัดส่วนของนิสิตชายกับนิสิตหญิงในเรื่องความรู้สึกโดดเดี่ยว เพียงร้อยละ ๓ ถึงแม้สัดส่วนของนิสิตหญิงที่ความรู้สึกโดดเดี่ยวสูงมีมากกว่าสัดส่วนของนิสิตชายเล็กน้อย แต่ไม่ถือว่าเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ จึงสรุปได้ว่านิสิตชายกับนิสิตหญิงมีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ จึงสรุปได้ว่านิสิตชายกับนิสิตหญิงมีความรู้สึกโดดเดี่ยวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๗
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้สึกโดดเดี่ยวเมื่อควบคุมสาขาวิชา

ความรู้สึก โดดเดี่ยว	สาขาวิทยาศาสตร์			สาขาสังคมศาสตร์		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
สูง	๑๒ (๑๔)	๕ (๒๑)	๑๗	๖ (๑๗)	๑๐ (๒๑)	๑๖
ต่ำ	๕๐ (๘๑)	๑๘ (๗๘)	๖๘	๒๘ (๘๓)	๓๗ (๗๘)	๖๕
รวม	๖๒ (๑๐๐)	๒๓ (๑๐๐)	๘๕	๓๔ (๑๐๐)	๔๗ (๑๐๐)	๘๑

$$\chi^2 = 0.0233$$

$$D = 0.066$$

$$\chi^2 = 0.209$$

$$D = 0.133$$

การวิเคราะห์ตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่าเพศกับความรู้สึกโดดเดี่ยวไม่มีความสัมพันธ์กันเช่นเดียวกับผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๖ ไม่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างนิสัยชายกับนิสัยหญิงในเรื่องความรู้สึกโดดเดี่ยวทั้งในกลุ่มที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์ สรุปได้ว่าเพศเป็นปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกโดดเดี่ยว

ตารางที่ ๘

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้สึกโรควิตกกังวล

ความรู้สึกโรควิตกกังวล	ชาย	หญิง	รวม
สูง	๒๘ (๒๘)	๒๒ (๓๓)	๕๐
ต่ำ	๓๐ (๓๑)	๓๘ (๖๓)	๖๘
รวม	๕๘ (๑๐๐)	๖๐ (๑๐๐)	๑๑๘

$\chi^2 = ๑.๑๐๓$

$D = ๐.๑๖๕$

การทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของนิสิตชายกับนิสิตหญิงในเรื่องความรู้สึกโรควิตกกังวล แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนร้อยละจะเห็นว่ากลุ่มนิสิตหญิงที่ความรู้สึกโรควิตกกังวลสูง มีสัดส่วนมากกว่ากลุ่มนิสิตชายเล็กน้อย มีความแตกต่างกันเท่ากับร้อยละ ๘ แต่ความแตกต่างที่พบยังไม่ถือว่ามีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๕

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรูสึกไร้ความหมายเมื่อควบคุมสาขาวิชา

ความรู้สึกไร้ความหมาย	สาขาวิทยาศาสตร์			สาขาสังคมศาสตร์		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
สูง	๑๖ (๒๖)	๓ (๓๕)	๒๓	๑๓ (๓๔)	๑๕ (๓๓)	๒๘
ต่ำ	๔๕ (๓๔)	๑๓ (๖๕)	๕๘	๒๕ (๖๖)	๒๕ (๖๕)	๕๐
รวม	๖๑ (๑๐๐)	๒๐ (๑๐๐)	๘๑	๓๘ (๑๐๐)	๔๐ (๑๐๐)	๗๘

$\chi^2 = ๐.๓๑๓$

$Q = ๐.๒๐๔$

$\chi^2 = ๐.๐๓๕$

$Q = ๐.๐๓๑$

การทดสอบทางสถิติปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิงในเรื่องความรู้สึกไร้ความหมายทั้งในกลุ่มที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์และในกลุ่มที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์ แต่จากตัวเลขในตารางที่ ๕ จะเห็นว่ามี ความแตกต่างเล็กน้อยในสัดส่วนของกลุ่มนิสิตชายกับนิสิตหญิงที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน คือมีความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของนิสิตชายกับหญิงในกลุ่มที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์ เท่ากับร้อยละ ๕ แต่มีความแตกต่างเพียงร้อยละ ๓ ในกลุ่มที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์ ในกลุ่มที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์นิสิตหญิงมีแนวโน้มที่ความรู้สึกไร้ความหมายในสัดส่วนที่สูงกว่านิสิตชายเล็กน้อย แต่ในกลุ่มที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์นิสิตชายกับนิสิตหญิงที่ความรู้สึกไร้ความหมายสูง มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามก็มีความแตกต่างที่พบทั้งในกลุ่มที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ยังจ้กว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงน้จ้สรุปได้ว่าเพศกับความรูสึกไร้ความหมายไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อกัน

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับเอ.ไลยเนซัน สรุปได้ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกไวบรรทัดฐาน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับเอ.ไลยเนซันประเภทอื่น แต่พบว่าเพศกับความรู้สึกไวบรรทัดฐานมีความสัมพันธ์กันเฉพาะในกลุ่มนิสิตที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์ เท่านั้น ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองในกลุ่มนิสิตที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์

ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับเอ.ไลยเนซัน

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับเอ.ไลยเนซัน แยกกลุ่มเชื้อชาติของนิสิตออกเป็น ๒ กลุ่มคือไทยกับจีน ทั้งนี้บนนิสิตที่มีเชื้อชาติอื่นนอกจากสองเชื้อชาติดังกล่าว เชื้อชาติในตนเองอาจแตกต่างกันได้ เช่น กำหนดคือนิสิตที่บิดาเกิดในประเทศไทยถือว่าเป็นคนเชื้อชาติไทย และนิสิตที่บิดาเกิดในประเทศไทยแต่จีนถือว่าเป็นคนเชื้อชาติจีน การวิเคราะห์ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๐

ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับความรู้สึกไวอำนาจ

ความรู้สึกไวอำนาจ	ไทย	จีน	รวม
สูง	๒๕ (๒๒)	๗ (๑๖)	๓๒
ต่ำ	๘๘ (๗๘)	๓๖ (๘๔)	๑๒๔
รวม	๑๑๔ (๑๐๐)	๔๓ (๑๐๐)	๑๕๗

$$X^2 = ๐.๗๗๗$$

$$Q = ๐.๑๘๑$$

พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติของนิสิตกับความรูสึกโรอำนาจ การทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนิสิตเชื้อชาติไทยกับนิสิตเชื้อชาติจีน ในเรื่องระดับของความรูสึกโรอำนาจ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนร้อยละ ปรากฏว่ากลุ่มนิสิตเชื้อชาติไทยที่มีความรูสึกโรอำนาจสูงมีสัดส่วนมากกว่ากลุ่มนิสิตเชื้อชาติจีนเพียงเล็กน้อย คือเท่ากับร้อยละ ๒๒ และ ๑๖ ตามลำดับ แต่ไม่ถือว่าเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๑

ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับความรูสึกโรอำนาจเมื่อควบคุมเพศ

ความรูสึกโรอำนาจ	ชาย			หญิง		
	ไทย	จีน	รวม	ไทย	จีน	รวม
สูง	๑๔ (๒๑)	๕ (๑๘)	๑๙	๑๑ (๒๓)	๒ (๑๓)	๑๓
ต่ำ	๕๓ (๓๙)	๒๓ (๘๒)	๗๖	๓๗ (๓๓)	๑๓ (๘๓)	๕๐
รวม	๖๖ (๑๐๐)	๒๘ (๑๐๐)	๙๔	๔๘ (๑๐๐)	๑๕ (๑๐๐)	๖๓

$$\chi^2 = ๐.๑๒๗$$

$$D = ๐.๑๐๖$$

$$\chi^2 = ๐.๕๘๒$$

$$D = ๐.๓๑๗$$

ตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของนิสิตเชื้อชาติไทยกับนิสิตเชื้อชาติจีนในเรื่องความรูสึกโรอำนาจทั้งในกลุ่มนิสิตชายและกลุ่มนิสิตหญิง แต่จากตัวเลขในตารางที่ ๑๐ และ ๑๑ จะเห็นว่านิสิตเชื้อชาติไทยมีแนวโน้ม

ที่มีความรู้สึกไว้อำนาจสูงเป็นส่วนมากกว่าในลิตะ เซอชาติจีนเล็กน้อย โดยเฉพาะในกลุ่มลิตะหญิง จะเห็นความแตกต่างมากกว่าในกลุ่มลิตะชาย อย่างไรก็ตามความแตกต่างที่พบยังไม่ถือว่ามีความสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้จึงสรุปได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างเซอชาติกับความรู้สึกไว้อำนาจ

ตารางที่ ๑๒
ความสัมพันธ์ระหว่างเซอชาติกับความรู้สึกไว้อำนาจ

ความรู้สึกไว้อำนาจ	ไทย	จีน	รวม
สูง	๔๗ (๓๖)	๑๔ (๕๑)	๖๑
ต่ำ	๘๒ (๖๔)	๒๐ (๕๕)	๑๐๒
รวม	๑๒๙ (๑๐๐)	๓๔ (๑๐๐)	๑๖๓

$$X^2 = ๐.๑๕๕$$

$$Q = ๐.๐๕๕$$

ผลการวิเคราะห์พบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างเซอชาติกับความรู้สึกไว้อำนาจ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนร้อยละของลิตะ เซอชาติไทยกับลิตะ เซอชาติจีน ที่มีความรู้สึกไว้อำนาจ ปรากฏความแตกต่างเพียงร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นความแตกต่างที่ไม่มีความสำคัญ

ตารางที่ ๑๓

ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับความรู้สึกโรบรรทัดฐานเมื่อควบคุมเพศ

ความรู้สึก โรบรรทัดฐาน	ชาย			หญิง		
	ชาย	จีน	รวม	ชาย	จีน	รวม
สูง	๒๒ (๓๐)	๓ (๓๓)	๒๕	๒๕ (๕๕)	๓ (๕๔)	๓๒
ต่ำ	๕ (๓๐)	๑๔ (๒๓)	๑๙	๓๑ (๕๕)	๖ (๕๖)	๓๗
รวม	๒๗ (๑๐๐)	๑๗ (๑๐๐)	๔๔	๕๖ (๑๐๐)	๑๓ (๑๐๐)	๖๙

$$\chi^2 = ๐.๒๘๕$$

$$D = ๐.๐๓๗$$

$$\chi^2 = ๐.๓๓๘$$

$$D = ๐.๑๘๒$$

ปรากฏว่า เมื่อยกเป็นกลุ่มนิสัยชายกับหญิงแล้วพบว่า เชื้อชาติกับความรู้สึกโรบรรทัดฐานยังคงไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ถึงแม้ในกลุ่มนิสัยหญิงจะมีความแตกต่างในจำนวนร้อยละของนิสัยต่าง ๆ เชื้อชาติในแต่ละระดับของความรู้สึกโรบรรทัดฐานมากกว่ากลุ่มนิสัยชาย คือกลุ่มนิสัยหญิงมีความแตกต่างในจำนวนร้อยละเท่ากับ ๘ กลุ่มนิสัยชายมีความแตกต่างเท่ากับ ๓ แต่ยังไม่อาจสรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างเชื้อชาติกับความรู้สึกโรบรรทัดฐานในกลุ่มนิสัยหญิง เพราะค่าความแตกต่างยังน้อยเกินไป และการทดสอบทางสถิติชี้ให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ จึงสรุปได้ว่า เชื้อชาติกับความรู้สึกโรบรรทัดฐานไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ ๑๔
ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับความรูสึกโรคเกี้ยว

ความรูสึกโรคเกี้ยว	ไทย	จีน	รวม
สูง	๒๕ (๒๐)	๘ (๒๒)	๓๓
ต่ำ	๑๐๓ (๘๐)	๒๘ (๓๘)	๑๓๑
รวม	๑๒๘ (๑๐๐)	๓๖ (๑๐๐)	๑๖๔

$$\chi^2 = 0.2233$$

$$Q = 0.069$$

การวิเคราะห์ในตารางที่ ๑๔ พบว่าเชื้อชาติกับความรูสึกโรคเกี้ยวไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อกัน จะเห็นว่ามีค่าแตกต่างเพียงเล็กน้อยระหว่างสัดส่วนของนิสิตเชื้อชาติไทยกับนิสิตเชื้อชาติจีน ในเรื่องความรูสึกโรคเกี้ยว คือนิสิตเชื้อชาติไทยที่มีความรูสึกโรคเกี้ยวสูงมีร้อยละ ๒๐ ส่วนนิสิตเชื้อชาติจีนมีร้อยละ ๒๒ กล่าวไ้ว่าเกือบไม่มีความแตกต่างกันระหว่างสัดส่วนของนิสิตสองกลุ่มนี้ จึงสรุปได้ว่าเชื้อชาติไม่มีความสัมพันธ์กับความรูสึกโรคเกี้ยว

ตารางที่ ๑๕
ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับความรู้สึกโดดเดี่ยวเมื่อควบคุมเพศ

ความรู้สึก โดดเดี่ยว	ชาย			หญิง		
	ไทย	จีน	รวม	ไทย	จีน	รวม
สูง	๑๓ (๑๕)	๕ (๒๑)	๑๘	๑๒ (๒๑)	๓ (๒๕)	๑๕
ต่ำ	๕๓ (๘๑)	๑๘ (๓๘)	๗๑	๕๖ (๓๘)	๘ (๓๕)	๖๔
รวม	๓๐ (๑๐๐)	๒๓ (๑๐๐)	๕๓	๖๘ (๑๐๐)	๑๑ (๑๐๐)	๗๙

$$\chi^2 = 0.055$$

$$\chi^2 = 0.906$$

$$Q = 0.079$$

$$Q = 0.929$$

ผลการวิเคราะห์เมื่อควบคุมเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างเชื้อชาติกับความรู้สึกโดดเดี่ยวทั้งในกลุ่มนิสิตชายและกลุ่มนิสิตหญิง เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของนิสิตเชื้อชาติไทยกับนิสิตเชื้อชาติจีน ในระดับความรู้สึกโดดเดี่ยวระดับเดียวกันก็ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างชัดเจน ในจำนวนร้อยละทั้งในกลุ่มนิสิตชายและกลุ่มนิสิตหญิง คือในกลุ่มนิสิตชายมีความแตกต่างของจำนวนร้อยละเท่ากับ ๒ ส่วนในกลุ่มนิสิตหญิงมีความแตกต่างเท่ากับ ๔ สรุปว่าเชื้อชาติกับความรู้สึกโดดเดี่ยวไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ ๑๖

ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับความรู้สึกไร้ความหมาย

ความรู้สึกไร้ความหมาย	ไทย	จีน	รวม
สูง	๓๕ (๓๒)	๑๓ (๓๐)	๔๘
ต่ำ	๓๖ (๖๘)	๓๑ (๓๐)	๖๗
รวม	๑๑๑ (๑๐๐)	๔๔ (๑๐๐)	๑๕๕

$$\chi^2 = 0.056$$

$$p = 0.066$$

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่าเชื้อชาติกับความรู้สึกไร้ความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน มีความแตกต่างเพียงเป็นจำนวนร้อยละระหว่างชนิดสองกลุ่มเชื้อชาติเพียงร้อยละ ๒ จึงสรุปได้ว่าไม่มีเชื้อชาติต่างกัน มีความรู้สึกไร้ความหมายไม่แตกต่างกันหรือเชื้อชาติไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกไร้ความหมาย

ตารางที่ ๑๓
ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับความรู้สึกไร้ความหมายเมื่อควบคุมเพศ

ความรู้สึกไร้ความหมาย	ชาย			หญิง		
	ไทย	จีน	รวม	ไทย	จีน	รวม
สูง	๑๓ (๒๓)	๙ (๓๐)	๒๒	๑๘ (๓๘)	๔ (๒๙)	๒๒
ต่ำ	๔๓ (๓๓)	๒๑ (๓๐)	๖๔	๒๙ (๖๒)	๑๐ (๓๑)	๓๙
รวม	๖๔ (๑๐๐)	๓๐ (๑๐๐)	๙๔	๔๗ (๑๐๐)	๑๔ (๑๐๐)	๖๑

$$\chi^2 = 0.266$$

$$D = 0.046$$

$$\chi^2 = 0.602$$

$$D = 0.296$$

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ ๑๓ พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของนิสัยเชื้อชาติไทยกับนิสัยเชื้อชาติจีนในเรื่องความรู้สึกไร้ความหมาย ทั้งในกลุ่มนิสัยชายและในกลุ่มนิสัยหญิง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าเชื้อชาติกับความรู้สึกไร้ความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

จากการศึกษาของ Middleton พบว่าเชื้อชาติมีความสัมพันธ์อย่างมากกับเอเลี่ยนเนชันประเภทต่าง ๆ แต่กลุ่มเชื้อชาติที่เขาศึกษาคือกลุ่มอเมริกันนิโกรกับกลุ่มอเมริกันผิวขาว ซึ่งในสังคมอเมริกัน พวกนิโกรมีสถานภาพต่ำกว่าพวกผิวขาว ดังนั้นจึงทำให้พวกนิโกรมีภาวะเอเลี่ยนเนชันสูงกว่าพวกผิวขาว แต่ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยเปรียบเทียบระหว่างนิสัยเชื้อชาติจีนกับเชื้อชาติไทย การที่พบว่านิสัยสองกลุ่มนี้ไม่มีความแตกต่างในเรื่อง

ภาวะเอเลี่ยนเนชั่น อาจอธิบายได้ว่าเป็นเพราะทั้งนิสัยเชื้อชาติจีนและเชื้อชาติไทยต่างก็มี
 สถานภาพของนิสิตมหาวิทยาลัยเท่าเทียมกัน ความแตกต่างในเชื้อชาติไม่เป็นเรื่องสำคัญ และ
 ไม่มีอิทธิพลทำให้นิสิตเชื้อชาติจีนรู้สึกว่ามีฐานะค้อยกว่านิสิตเชื้อชาติไทย ประกอบกับการแบ่ง
 เชื้อชาติระหว่างคนเชื้อชาติจีนกับเชื้อชาติไทย เป็นสิ่งที่ไม่ชัดเจนเหมือนกับคนนิโกรกับคนผิว
 ขาว ดังนั้น เรื่องความแตกต่างทางเชื้อชาติระหว่างนิสิตจึงไม่ทำให้นิสิตทางเชื้อชาติมีภาวะ
 เอเลี่ยนเนชั่นแตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับเอเลี่ยนเนชั่น

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับเอเลี่ยนเนชั่น ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ ๑๘

ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับความรู้สึกไร้อำนาจ

ความรู้สึกไร้อำนาจ	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม
สูง	๑๕ (๒๑)	๑๓ (๒๐)	๓๒
ต่ำ	๕๘ (๗๙)	๖๘ (๘๐)	๑๒๖
รวม	๗๓ (๑๐๐)	๘๑ (๑๐๐)	๑๕๔

$$\chi^2 = ๐.๐๑๓$$

$$Q = ๐.๐๒๘$$

จากการวิเคราะห์พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างสาขาวิชากับความรูสึกไร้อำนาจ นิสิตที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์กับนิสิตที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์มีความแตกต่างเพียงร้อยละ ๑ ระหว่างจำนวนของนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์กับนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ ในเรื่องความรู้สึกไร้อำนาจ

ตารางที่ ๑๕

ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับความรูสึกไร้อำนาจเมื่อควบคุมจำนวนปีที่เรียน

ความรู้สึก ไร้อำนาจ	๑-๒ ปี			๓ ปีขึ้นไป		
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม
สูง	๑ (๓)	๑๑ (๒๒)	๑๒	๑๔ (๒๔)	๖ (๑๓)	๒๐
ต่ำ	๑๓ (๓๓)	๔๐ (๗๘)	๕๓	๔๕ (๗๖)	๒๘ (๘๓)	๗๓
รวม	๑๔ (๑๐๐)	๕๑ (๑๐๐)	๖๕	๕๙ (๑๐๐)	๓๔ (๑๐๐)	๙๓

$$X^2 = ๐.๒๓๕$$

$$Q = ๐.๕๖๒$$

$$X^2 = ๐.๕๓๒$$

$$Q = ๐.๒๐๑$$

จากตัวเลขในตารางข้างบนจะเห็นว่าในกลุ่มที่เรียน ๑-๒ ปี นิสิตสาขาสังคมศาสตร์ เป็นกลุ่มที่มีความรูสึกไร้อำนาจเป็นสัดส่วนมากกว่านิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ แต่การทดสอบทางสถิติไม่ยืนยันว่าเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามพิจารณาจากค่า Q จะเห็นว่ามีความสัมพันธ์สูงปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจำนวนร้อยละของนิสิตสองกลุ่มจะเห็นว่านิสิตสาขาสังคมศาสตร์ที่มีความรูสึกไร้อำนาจสูงมีจำนวนมาก

กวนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ เทากับร้อยละ ๑๕ ซึ่งยังไม่อาจถือได้ว่าเป็นความแตกต่างที่มากพอที่จะสรุปได้ว่ามีความนัยสำคัญ จากข้อมูลเท่าที่มีอยู่ เรายังไม่อาจสรุปได้ว่าสาขาวิชาที่มีความสัมพันธ์กับความรูสึกไว้อ่านาทงในกลุมที่เรียน ๑-๒ ปีและกลุมที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป

ตารางที่ ๒๐

ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับความรูสึกไว้อ่านรทกฐาน

ความรูสึกไว้อ่านรทกฐาน	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม
สูง	๒๕ (๓๖)	๓๕ (๕๐)	๖๐
ต่ำ	๕๖ (๖๔)	๕๓ (๖๐)	๑๐๙
รวม	๘๑ (๑๐๐)	๘๘ (๑๐๐)	๑๖๙

$$\chi^2 = ๐.๒๒๖$$

$$D = ๐.๐๓๔$$

จากการวิเคราะห์พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างสาขาวิชาที่เรียนกับความรูสึกไว้อ่านรทกฐาน จำนวนของนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ที่มีความรูสึกไว้อ่านรทกฐานสูงมีสัดส่วนใกล้เคียงกับนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ มีความแตกต่างคิดเป็นจำนวนร้อยละ เพียงร้อยละ ๔ เท่านั้น จึงสรุปได้ว่านิสิตสาขาวิทยาศาสตร์กับนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ มีความรูสึกไว้อ่านรทกฐานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๑

ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับความรู้สึกใบบรรทัดฐานเมื่อควบคุมเพศ

ความรู้สึกใบบรรทัดฐาน	ชาย			หญิง		
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม
สูง	๑๖ (๒๘)	๑๖ (๓๘)	๓๒	๑๓ (๕๘)	๑๘ (๘๑)	๓๑
ต่ำ	๕๐ (๗๑)	๒๖ (๖๒)	๖๖	๑๑ (๕๖)	๒๓ (๕๘)	๓๔
รวม	๕๖ (๑๐๐)	๔๒ (๑๐๐)	๙๘	๒๔ (๑๐๐)	๔๑ (๑๐๐)	๖๕

$$X^2 = ๑.๐๐๑$$

$$Q = ๐.๒๑๒$$

$$X^2 = ๑.๐๒๐$$

$$Q = ๐.๒๕๓$$

ตารางที่ ๒๒

ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับความรู้สึกใบบรรทัดฐานเมื่อควบคุมจำนวนปีที่เรียน

ความรู้สึกใบบรรทัดฐาน	ชาย			หญิง		
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม
สูง	๔ (๒๑)	๑๓ (๓๑)	๑๗	๒๕ (๘๑)	๑๘ (๕๓)	๔๓
ต่ำ	๑๕ (๗๘)	๓๓ (๖๘)	๔๘	๓๖ (๕๘)	๑๖ (๕๓)	๕๒
รวม	๑๙ (๑๐๐)	๔๖ (๑๐๐)	๖๕	๖๑ (๑๐๐)	๓๔ (๑๐๐)	๙๕

$$X^2 = ๐.๗๗๘$$

$$Q = ๐.๒๖๕$$

$$X^2 = ๑.๖๖๖$$

$$Q = ๐.๒๓๓$$

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับความรู้สึกใบบรรทัดฐาน เมื่อควบคุมเพศ (ตารางที่ ๒๑) และเมื่อควบคุมจำนวนปีที่เรียน (ตารางที่ ๒๒) ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของนิสิตที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์กับนิสิตที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์ ไม่ว่าในกลุ่มนิสิตชายและกลุ่มนิสิตหญิง หรือในกลุ่มที่เรียน ๑-๒ ปี และกลุ่มที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป แต่จากตัวเลขในตารางที่ ๒๑ กล่าวได้ว่าในกลุ่มนิสิตชายผู้ที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์มีความรู้สึกใบบรรทัดฐานสูง เป็นสัดส่วนมากกว่านิสิตที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์เล็กน้อย ส่วนในกลุ่มนิสิตหญิง ผู้ที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์มีความรู้สึกใบบรรทัดฐานสูงกว่านิสิตที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์เล็กน้อย และจากตารางที่ ๒๒ จะเห็นว่านิสิตสาขาสังคมศาสตร์มีแนวโน้มที่มีความรู้สึกใบบรรทัดฐานสูงกว่านิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ทั้งในกลุ่มที่เรียน ๑-๒ ปี และกลุ่มที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป

ตารางที่ ๒๓

ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับความรู้สึกโคคเคียว

ความรู้สึกโคคเคียว	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม
สูง	๑๗ (๒๐)	๑๖ (๒๐)	๓๓
ต่ำ	๖๘ (๘๐)	๖๖ (๘๐)	๑๓๔
รวม	๘๕ (๑๐๐)	๘๒ (๑๐๐)	๑๖๗

$\chi^2 = 0.009$

$Q = 0.00๘$

ปรากฏว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเลยระหว่างสาขาวิชากับความรูสึกโคคเคี้ยว ไม่มี ความแตกต่างกันในสัดส่วนของนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์กับนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ในเรื่องของความ รุสึกโคคเคี้ยว และจากการวิเคราะห์โดยควบคุมเพศ กับจำนวนปีที่เรียนก็พบว่าโดยเฉลี่ยแล้ว ก็ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างสัดส่วนของนิสิตที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์กับนิสิตที่เรียนสาขา สังคมศาสตร์ ในเรื่องความรู้สึกโคคเคี้ยว แสดงว่าความแตกต่างในสาขาวิชาไม่มีส่วนเกี่ยว ข้องแต่อย่างใดกับเอเลี่ยนเนชันประเภทนี้

ตารางที่ ๒๘

ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับความรูสึกไรความหมาย

ความรูสึกไรความหมาย	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม
สูง	๒๓ (๒๔)	๒๘ (๓๖)	๕๑
ต่ำ	๕๘ (๗๒)	๕๐ (๖๔)	๑๐๘
รวม	๘๑ (๑๐๐)	๗๘ (๑๐๐)	๑๕๙

$\chi^2 = ๑.๐๓๘$
 $Q = ๐.๑๓๐$

การทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่าไม่มีความสัมพันธ์ที่นัยสำคัญต่อกันระหว่าง สาขาวิชากับความรูสึกไรความหมาย จะเห็นว่าสัดส่วนของนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์กับนิสิตสาขา สังคมศาสตร์ที่มีความรูสึกไรความหมายสูง มีความแตกต่างกันเพียงร้อยละ ๘ ถึงแม้จะพบว่า นิสิตสาขาสังคมศาสตร์มีแนวโน้มที่มีความรูสึกไรความหมายสูงกว่านิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ แต่ ก็ไม่ เป็นความแตกต่างที่นัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๒๕

ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับความรูสึกไร้ความหมาย เมื่อควบคุมจำนวนปีเรียน

ความรู้สึกไร้ความหมาย.	๑-๒ ปี			๓ ปีขึ้นไป		
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	รวม
สูง	๓ (๒๐)	๑๕ (๓๗)	๑๘	๒๐ (๓๐)	๕ (๓๓)	๒๕
ต่ำ	๑๒ (๘๐)	๓๒ (๖๓)	๔๔	๔๖ (๗๐)	๑๘ (๖๗)	๖๔
รวม	๑๕ (๑๐๐)	๕๐ (๑๐๐)	๖๕	๖๖ (๑๐๐)	๒๓ (๑๐๐)	๘๙

$$\chi^2 = ๑.๕๕๒$$

$$\chi^2 = ๐.๒๕๖$$

$$D = ๐.๘๐๗$$

$$D = ๐.๐๖๘$$

จากตารางที่ ๒๕ จะเห็นว่าในกลุ่มนิสิตที่เรียน ๑-๒ ปี มีความแตกต่างกันระหว่างสัดส่วนของนิสิตที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์กับนิสิตที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์ ในเรื่องความรู้สึกไร้ความหมาย คือนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ที่รู้สึกไร้ความหมายสูงมีสัดส่วนมากกว่านิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ เท่ากับร้อยละ ๑๗ ซึ่งถือว่าเป็นความแตกต่างที่ความหมาย แต่มความแตกต่างเพียงร้อยละ ๓ สำหรับกลุ่มที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป

ถึงแม้การทดสอบไคสแควไม่ยืนยันว่านิสิตสาขาวิทยาศาสตร์กับนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องความรู้สึกไร้ความหมาย แต่การที่ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าต่ำมาก เนื่องจากจำนวนตัวอย่างในตารางบางตัวมีจำนวนน้อยเกินไป โดยปกติการกำหนดค่า χ^2 ควรจะมีจำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มย่อยไม่ต่ำกว่า ๕ จึงจะใช้ได้ ในกรณีนี้บางกลุ่มที่มีเพียง

๓. รายจึงทำให้ χ^2 ไม่เป็นเครื่องมือที่ดีในการวิเคราะห์ อย่างไรก็ตามก็จากการคำนวณค่า Q เราสามารถวิเคราะห์ได้ว่าสาขาวิชาที่มีความรู้สึกไร้ความหมายในกลุ่มที่เรียน ๑-๒ ปี มีความสัมพันธ์กันในระดับที่น่าสนใจ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับเอเดียนเนชันสรุปได้ว่าสาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์อย่างสำคัญกับเอเดียนเนชันทั้ง ๔ ประเภท แต่กล่าวได้ว่านิสิตสาขาสังคมศาสตร์มีแนวโน้มที่มีความรู้สึกไร้ความหมายในสัดส่วนที่มากกว่านิสิตสาขาวิทยาศาสตร์เล็กน้อย ถึงแม้การทดสอบทางสถิติไม่ยืนยันว่าสาขาวิชาที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความรู้สึกไร้ความหมาย แต่อย่างน้อยที่สุดเราก็พอจะเห็นว่ามีความแตกต่างกันบ้าง ในเรื่องความรู้สึกไร้ความหมายระหว่างนิสิตที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่เรียนกับเอเดียนเนชัน

ตารางที่ ๒๖

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่เรียนกับความรู้สึกไร้อำนาจ

ความรู้สึกไร้อำนาจ	๑-๒ ปี	๓ ปีขึ้นไป	รวม
สูง	๑๒ (๑๘)	๒๐ (๒๑)	๓๒
ต่ำ	๕๓ (๘๒)	๗๘ (๗๕)	๑๓๑
รวม	๖๕ (๑๐๐)	๙๘ (๑๐๐)	๑๖๓

$$\chi^2 = ๐.๑๖๐$$

$$Q = ๐.๐๘๘$$

การวิเคราะห์ทางสถิติแสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
 ระหว่างนิสิตที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย ๑-๒ ปี กับนิสิตที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป ในเรื่องความ
 รู้สึกไร้อำนาจ มีความแตกต่างในสัดส่วนของนิสิตสองกลุ่มเพียงร้อยละ ๓ แสดงว่าจำนวน
 ปีที่เรียนกับความารู้สึกไร้อำนาจไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๗

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่เรียนกับความารู้สึกไร้อำนาจเมื่อควบคุมสาขาวิชา

ความารู้สึก ไร้อำนาจ	วิทยาศาสตร์			สังคมศาสตร์		
	๑-๒ ปี	๓ ปีขึ้นไป	รวม	๑-๒ ปี	๓ ปีขึ้นไป	รวม
สูง	๑ (๗)	๑๔ (๒๔)	๑๕	๑๑ (๒๒)	๒ (๑๗)	๑๓
ต่ำ	๑๓ (๘๓)	๔๕ (๗๒)	๕๘	๔๐ (๗๘)	๒๘ (๘๓)	๖๘
รวม	๑๔ (๑๐๐)	๕๙ (๑๐๐)	๗๓	๕๑ (๑๐๐)	๓๐ (๑๐๐)	๘๑

$\chi^2 = ๒.๑๑๘$

$\chi^2 = ๐.๓๐๑$

$Q = ๐.๖๐๓$

$Q = ๐.๑๘๑$

เมื่อนำตัวแปรที่สามคือสาขาวิชาควบคุม พบว่าในกลุ่มที่เรียนสาขาวิชา
 ศาสตร์ มีความแตกต่างกับระหว่างนิสิตที่เรียน ๑-๒ ปี กับนิสิตที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป แต่
 ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญสำหรับกลุ่มที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์

ในกลุ่มที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์พบว่า ผู้ที่เรียนอยู่นาน ๓ ปีขึ้นไป มีสัดส่วน
 ส่วนที่มีความรู้สึกไร้อำนาจสูงมากกว่าผู้ที่เรียนอยู่เพียง ๑-๒ ปี ในกลุ่มนิสิตที่เรียน

๑-๒ ปี จำนวน ๑๔ ราย มีเพียง ๑ รายเท่านั้นที่มีความรู้สึกไร้อำนาจสูง ส่วนกลุ่มที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป มี ๑๔ รายจาก ๕๕ ราย หรือเท่ากับร้อยละ ๗ และร้อยละ ๒๔ ตามลำดับ แต่ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของนิสิตสองกลุ่มนี้ยังไม่อาจสรุปได้ว่าเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ เหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้เรายังไม่อาจสรุปได้เช่นนั้น คือจำนวนตัวอย่างในกลุ่มนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ที่เรียน ๑-๒ ปีมีน้อยเกินไป เมื่อเทียบกับกลุ่มที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป ความแตกต่างที่ปรากฏในตารางอาจเกิดจากความบังเอิญก็ได้ ดังนั้นจากหลักฐานที่มีอยู่ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าจำนวนปีที่เรียนมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกไร้อำนาจ

ตารางที่ ๒๘

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่เรียนกับความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน

ความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน	๑-๒ ปี	๓ ปีขึ้นไป	รวม
สูง	๒๐ (๒๗)	๔๔ (๔๖)	๖๔
ต่ำ	๕๓ (๗๓)	๕๑ (๕๔)	๑๐๔
รวม	๗๓ (๑๐๐)	๙๕ (๑๐๐)	๑๖๘

$$X^2 = ๖.๕๖๘$$

$$Q = ๐.๓๔๑$$

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าจำนวนปีที่เรียนกับความรู้สึกไร้บรรทัดฐานมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างนิสิตสองกลุ่มจะเห็นว่ากลุ่มที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานสูงเป็นสัดส่วน

ส่วนมากกว่ากลุ่มที่เรียน ๑-๒ ปี และจะเห็นว่าในกลุ่มที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป มีจำนวนของผู้ที่มีความรู้สึกรับรทฐานสูงถึงเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดในกลุ่มนี้ ส่วนในกลุ่มที่เรียน ๑-๒ ปี มีผู้ที่รู้สึกรับรทฐานสูงเพียงร้อยละ ๒๗

ตารางที่ ๒๘

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่เรียนกับความรูสึกรับรทฐานเมื่อควบคุมสาขาวิชา

ความรู้สึกรับรทฐาน	วิทยาศาสตร์			สังคมศาสตร์		
	๑-๒ ปี	๓ ปีขึ้นไป	รวม	๑-๒ปี	๓ ปีขึ้นไป	รวม
สูง	๘ (๒๑)	๒๕ (๔๑)	๓๓	๑๖ (๓๐)	๑๘ (๕๖)	๓๔
ต่ำ	๑๕ (๓๘)	๓๖ (๕๘)	๕๑	๓๘ (๗๐)	๑๕ (๔๘)	๕๓
รวม	๑๓ (๑๐๐)	๖๑ (๑๐๐)	๗๐	๕๔ (๑๐๐)	๓๓ (๑๐๐)	๘๗

$$\chi^2 = ๒.๖๗๔$$

$$Q = ๐.๘๘๕$$

$$\chi^2 = ๖.๐๕๑$$

$$Q = ๐.๕๐๑$$

ตารางที่ ๒๘ แสดงให้เห็นว่าจำนวนปีที่เรียนกับความรูสึกรับรทฐาน มีความสัมพันธ์กันทั้งในกลุ่มที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์ และพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่เรียนกับความรูสึกรับรทฐานในกลุ่มที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์ มีระดับสูงกว่าในกลุ่มที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์เล็กน้อย

การที่พบว่านิสิตที่เรียนชั้นสูงขึ้นมีความรูสึกรับรทฐานมากกว่านิสิตที่เรียนชั้นต่ำ แสดงให้เห็นว่า ยิ่งนิสิตใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยนานขึ้นยิ่งทำให้มีความรู

สึกไม่พอใจคือสภาพสังคมมากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้กล่าวได้ว่าเป็นผลจากการที่นิสิตเหล่านี้ได้เรียนรู้และมีความคิดในการวิพากษ์วิจารณ์สังคมมากขึ้น จึงทำให้เกิดความรู้สึกไม่พอใจสังคมมากขึ้นด้วย

ตารางที่ ๓๐

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่เรียนกับความรู้สึกโดดเดี่ยว

ความรู้สึกโดดเดี่ยว	๑-๒ ปี	๓ ปีขึ้นไป	รวม
สูง	๑๓ (๑๕)	๒๐ (๒๐)	๓๓
ต่ำ	๕๕ (๘๑)	๘๐ (๘๐)	๑๓๕
รวม	๖๘ (๑๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)	๑๖๘

$$X^2 = ๐.๐๐๑$$

$$Q = ๐.๐๒๘$$

จากตารางที่ ๓๐ ปรากฏว่าจำนวนปีที่เรียนกับความรู้สึกโดดเดี่ยวไม่มีความสัมพันธ์กัน เกือบจะไม่มี ความแตกต่างกันเลยระหว่างสัดส่วนของนิสิตที่เรียน ๑-๒ ปี กับนิสิตที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป ในเรื่องของการรู้สึกโดดเดี่ยว นอกจากนี้เมื่อทำการวิเคราะห์ โดยควบคุมเพศและสาขาวิชาที่เรียน ก็ปรากฏว่าจำนวนปีที่เรียน กับความรู้สึกโดดเดี่ยวยังคงไม่มีความสัมพันธ์กัน คือมีความแตกต่างเพียงเล็กน้อย ระหว่างสัดส่วนของนิสิตที่เรียน ๑-๒ ปี กับนิสิตที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป เกี่ยวกับความรู้สึกโดดเดี่ยว ทั้งในกลุ่มนิสิตชายและกลุ่มนิสิตหญิง และทั้งในกลุ่มนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์ การทดสอบทางสถิติ ก็ชี้ให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างที่ถือว่ามีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๓๑

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่เรียนกับความรูสึกไร้ความหมาย

ความรูสึกไร้ความหมาย	๑-๒ ปี	๓ ปีขึ้นไป	รวม
สูง	๒๒ (๓๔)	๒๙ (๓๑)	๕๑
ต่ำ	๔๓ (๒๒)	๒๕ (๒๙)	๑๐๘
รวม	๖๕ (๑๐๐)	๕๔ (๑๐๐)	๑๕๙

$$\chi^2 = 0.997$$

$$Q = 0.064$$

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อกันระหว่างจำนวนปีที่เรียนกับความรูสึกไร้ความหมาย นิสิตที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย ๑-๒ ปี ที่มีความรูสึกไร้ความหมายสูง มีเท่ากับร้อยละ ๓๔ ส่วนนิสิตที่เรียนอยู่ ๓ ปีขึ้นไป ที่มีความรูสึกไร้ความหมายสูงมีเท่ากับร้อยละ ๓๑ มีความแตกต่างในสัดส่วนของนิสิตสองกลุ่มนี้ คิดเป็นจำนวนร้อยละเท่ากับ ๓ ซึ่งถือว่าไม่ใช่ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ ดังนั้นกล่าวได้ว่าจำนวนปีที่เรียนกับความรูสึกไร้ความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ ๓๒

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่เรียนกับความรูสึกไร้ความหมายเมื่อควบคุมสาขาวิชา

ความรู้สึกไร้ ความหมาย	วิทยาศาสตร์			สังคมศาสตร์		
	๑-๒ ปี	๓ ปีขึ้นไป	รวม	๑-๒ ปี	๓ ปีขึ้นไป	รวม
สูง	๓ (๒๐)	๒๐ (๓๐)	๒๓	๑๘ (๓๘)	๘ (๓๒)	๒๘
ต่ำ	๑๒ (๘๐)	๘๖ (๗๐)	๙๘	๓๑ (๖๒)	๑๘ (๖๘)	๕๐
รวม	๑๕ (๑๐๐)	๖๖ (๑๐๐)	๘๑	๕๐ (๑๐๐)	๒๘ (๑๐๐)	๗๘

$\chi^2 = 0.493$

$Q = 0.268$

$\chi^2 = 0.249$

$Q = 0.128$

จากตัวเลขข้างบนจะเห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างสำคัญระหว่างสัดส่วนของผู้ที่เรียน ๑-๒ ปี กับผู้ที่เรียน ๓ ปีขึ้นไป ในเรื่องความรู้สึกไร้ความหมาย ทั้งในกลุ่มนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์และกลุ่มนิสิตสาขาสังคมศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่เรียน กับเอเลี่ยนเนชั่น สรุปได้ว่า จำนวนปีที่เรียนมีความสัมพันธ์กับความรูสึกไร้บรรทัดฐานเท่านั้น แต่ไม่สัมพันธ์กับเอเลี่ยนเนชั่นประเภทอื่น เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่เรียนกับความรูสึกไร้บรรทัดฐาน พบว่านิสิตที่เรียน ๓ ปีขึ้นไปมีความรูสึกไร้บรรทัดฐานในสัดส่วนที่มากกว่านิสิตที่เรียนเพียง ๑-๒ ปี

การที่พบว่านิสิตที่เรียน ๓ ปีขึ้นไปมีความรูสึกไร้บรรทัดฐานสูงเป็นสัดส่วนมากกว่านิสิตที่เรียน ๑-๒ ปี อาจอธิบายได้ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในชีวิต คือ

คนที่มีประสบการณ์มากกว่ามีแนวโน้มที่จะเกิดความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน มากกว่าคนที่ไม่มีประสบการณ์น้อย นอกจากนี้จากการศึกษาของ Dean^{๒๕} พบว่า ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับอายุ เราอาจกล่าวได้ว่าคนที่นิสิตที่เรียนอยู่ในปีสูงขึ้นมีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานสูงกว่านิสิตที่เรียนอยู่ในปีต่ำกว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับอายุด้วย เพราะโดยเฉลี่ยแล้วนิสิตชั้นสูงจะมีอายุสูงกว่านิสิตที่เรียนชั้นต่ำกว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับเอเลี่ยนเนชั่น

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตกับเอเลี่ยนเนชั่น ผู้วิจัยกำหนดให้การร่วมชุมนุมประท้วงเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองเป็นเครื่องชี้ของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต ในการวิเคราะห์แยกกลุ่มนิสิตออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ (๑) กลุ่มที่มีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึงผู้ที่ตอบแบบสอบถามว่า เคยชุมนุมประท้วง ๑-๒ ครั้ง หรือหลายครั้ง (๒) กลุ่มที่ไม่มีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึงที่ผู้ตอบว่าไม่เคยร่วมชุมนุมประท้วงเลย จากการศึกษาในสังคมตะวันตก ชี้ให้เห็นว่าการที่บุคคลจะมีส่วนร่วมทางการเมืองหรือไม่นั้นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกเอเลี่ยนเนชั่น ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่า จะพบความสัมพันธ์กันระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตกับเอเลี่ยนเนชั่น การวิเคราะห์ปรากฏผลดังต่อไปนี้

^{๒๕}

Dean, op. cit., p. 756

ตารางที่ ๓๓

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไร้อำนาจ

ความรู้สึกไร้อำนาจ	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม
สูง	๑๒ (๑๓)	๒๐ (๓๐)	๓๒
ต่ำ	๗๙ (๘๗)	๔๗ (๕๐)	๑๒๖
รวม	๙๑ (๑๐๐)	๖๗ (๑๐๐)	๑๕๘

$$\chi^2 = ๗.๑๒๘$$

$$Q = ๐.๘๗๘$$

ผลการวิเคราะห์พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไร้อำนาจ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ และมีระดับความสัมพันธ์ปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบจำนวนร้อยละ ปรากฏว่ามีความแตกต่างในจำนวนร้อยละ ระหว่างนิติกกลุ่มที่มีส่วนร่วมกับกลุ่มที่ไม่มีส่วนร่วมเท่ากับร้อยละ ๑๗ โดยผู้ที่ไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นกลุ่มที่มีความรู้สึกไร้อำนาจสูงในสัดส่วนที่มากกว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมทางการเมือง

สรุปได้ว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องความรู้สึกไร้อำนาจ ระหว่างนิติกที่มีส่วนร่วมกับนิติกที่ไม่มีส่วนร่วมทางการเมือง

ตารางที่ ๓๔

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้อ่านาจอ
เมื่อควบคุมสาขาวิชา

ความรู้อ่านาจอ	วิทยาศาสตร์			สังคมศาสตร์		
	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม
สูง	๗ (๑๘)	๘ (๒๓)	๑๕	๕ (๑๐)	๑๒ (๓๕)	๑๗
ต่ำ	๓๑ (๘๒)	๒๗ (๗๗)	๕๘	๔๘ (๕๐)	๒๐ (๖๑)	๖๘
รวม	๓๘ (๑๐๐)	๓๕ (๑๐๐)	๗๓	๕๓ (๑๐๐)	๓๒ (๑๐๐)	๘๕

$$X^2 = ๐.๓๓๕$$

$$Q = ๐.๑๓๕$$

$$X^2 = ๕.๘๒๒$$

$$Q = ๐.๗๐๘$$

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้อ่านาจอ เมื่อควบคุมสาขาวิชาที่เรียน พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้อ่านาจอมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ เฉพาะในกลุ่มนิสิตที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์ เท่านั้น คือมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ และมีระดับของความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง แต่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้อ่านาจอในกลุ่มนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์

จากตัวเลขในตารางที่ ๓๔ จะเห็นว่าในกลุ่มนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ที่ไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นกลุ่มที่มีความรู้อ่านาจอสูง เป็นสัดส่วนที่มากกว่าผู้ที่มีส่วนร่วมอย่างชัดเจน คือกลุ่มที่ไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองมีถึงร้อยละ ๓๕ ที่มีความรู้อ่านาจอสูง ส่วนกลุ่มที่มีส่วนร่วมมีเพียงร้อยละ ๑๐ ที่มีความรู้อ่านาจอสูง

ตารางที่ ๓๕

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไร้อำนาจเมื่อ
ควบคุมจำนวนปีที่เรียน

ความรู้สึก ไร้อำนาจ	๑-๒ ปี			๓ ปีขึ้นไป		
	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนรวม	รวม	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนรวม	รวม
สูง	๑ (๓)	๑๑ (๓๕)	๑๒	๑๑ (๑๕)	๕ (๒๕)	๒๐
ต่ำ	๓๓ (๕๗)	๒๐ (๖๕)	๕๓	๔๖ (๘๑)	๒๗ (๗๕)	๗๓
รวม	๓๔ (๑๐๐)	๓๑ (๑๐๐)	๖๕	๕๗ (๑๐๐)	๓๒ (๑๐๐)	๘๙

$$\chi^2 = ๑๔.๘๐๐$$

$$Q = ๐.๘๕๕$$

$$\chi^2 = ๐.๒๖๕$$

$$Q = ๐.๑๖๔$$

จากการวิเคราะห์โดยควบคุมจำนวนปีที่เรียน พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไร้อำนาจ เพราะในกลุ่มนิสิตที่เรียน ๑-๒ ปี เท่านั้น ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองในกลุ่มนิสิตที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ ๓ ขึ้นไป

จะเห็นว่ามีความแตกต่างอย่างชัดเจนในเรื่องความรู้สึกไร้อำนาจ ระหว่างผู้ที่มีส่วนรวมทางการเมืองกับผู้ที่ไม่มีส่วนรวมในกลุ่มที่เรียน ๑-๒ ปี ผู้ที่มีส่วนรวมที่มีความรู้สึกไร้อำนาจสูงมีเพียง ๑ ราย หรือร้อยละ ๓ แต่ผู้ที่ไม่มีส่วนรวมที่มีความรู้สึกไร้อำนาจสูงมีถึงร้อยละ ๓๕ ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไร้อำนาจในกลุ่มนิสิตที่เรียน ๑-๒ ปี มีระดับสูงถึง .๘๕๕

นอกจากนี้ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกไว้อ่านาจอกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยควบคุมเพศด้วย พบว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ และมีระดับความสัมพันธ์เท่ากับ .๖๐๔ สำหรับในกลุ่มนิสิตหญิงแต่ไม่มีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไว้อ่านาจอในกลุ่มนิสิตชาย

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกไว้อ่านาจอ แต่ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในกลุ่มนิสิตที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์ กลุ่มที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย ๑-๒ ปี และกลุ่มนิสิตหญิงเท่านั้น

ตารางที่ ๓๖

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไว้อ่านาจอ

ความรู้สึกไว้อ่านาจอ	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม
สูง	๔๑ (๔๖)	๒๓ (๓๓)	๖๔
ต่ำ	๕๖ (๕๔)	๔๖ (๖๗)	๑๐๒
รวม	๙๗ (๑๐๐)	๖๙ (๑๐๐)	๑๖๖

$$\chi^2 = ๑.๓๑๐$$

$$p = ๐.๑๔๔$$

การทดสอบทางสถิติในตารางที่ ๓๖ แสดงให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความรู้สึกไว้วางใจในบรรทัดฐาน สักส่วนนิตินที่มีส่วนร่วมทางการเมืองกับนิตินที่ไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันเพียงร้อยละ ๕ และค่าของระดับความสัมพันธ์ต่ำมาก จึงสรุปได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่สัมพันธ์กัน

ตารางที่ ๓๗

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไว้วางใจในบรรทัดฐานเมื่อควบคุมเพศ

ความรู้สึกไว้วางใจในบรรทัดฐาน	ชาย			หญิง		
	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม
สูง	๒๐ (๓๔)	๑๒ (๓๑)	๓๒	๒๑ (๕๔)	๑๑ (๓๗)	๓๒
ต่ำ	๓๘ (๖๖)	๒๗ (๖๕)	๖๕	๑๘ (๔๖)	๑๕ (๖๓)	๓๓
รวม	๕๘ (๑๐๐)	๓๙ (๑๐๐)	๙๗	๓๙ (๑๐๐)	๓๐ (๑๐๐)	๖๙

$$X^2 = 0.952$$

$$Q = 0.044$$

$$X^2 = 2.932$$

$$Q = 0.336$$

ผลการวิเคราะห์เมื่อควบคุมเพศพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของผู้ที่มีส่วนร่วมทางการเมืองกับผู้ที่ไม่มีส่วนร่วมในกลุ่มนิตินชาย ส่วนในกลุ่มนิตินหญิงพบว่ามีความแตกต่างคือ ผู้ที่มีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นกลุ่มที่มีความรู้สึกไว้วางใจในบรรทัดฐานสูงในสัดส่วนที่มากกว่ากลุ่มที่ไม่มีส่วนร่วมเท่ากับร้อยละ ๕๔ และ ๓๗ ตามลำดับ แต่การทดสอบทางสถิติแสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ

ความรู้สึกรักรรที่ฐานในกลุ่มนิสิตหญิง ไม่นัยสำคัญ และมีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ ๓๘

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกรักรรที่ฐานเมื่อควบคุมสาขาวิชา

ความรู้สึกรักรรที่ฐาน	วิทยาศาสตร์			สังคมศาสตร์		
	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนรวม	รวม	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนรวม	รวม
สูง	๑๘ (๔๔)	๑๑ (๒๘)	๒๙	๒๓ (๕๑)	๑๒ (๓๘)	๓๕
ต่ำ	๒๓ (๕๖)	๒๗ (๗๑)	๕๐	๓๓ (๕๘)	๑๘ (๖๑)	๕๒
รวม	๔๑ (๑๐๐)	๓๘ (๑๐๐)	๗๙	๕๖ (๑๐๐)	๓๐ (๑๐๐)	๘๖

$$\chi^2 = ๑.๘๖๓$$

$$Q = -๐.๓๑๕$$

$$\chi^2 = ๐.๐๕๑$$

$$Q = ๐.๐๘๘$$

ผลการวิเคราะห์เมื่อควบคุมสาขาวิชาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างความรู้สึกรักรรที่ฐานกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในกลุ่มนิสิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์ แต่มีความสัมพันธ์กันเล็กน้อยระหว่างตัวแปรทั้งสองในกลุ่มนิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีความแตกต่างกันระหว่างสัดส่วนของผู้ที่มีส่วนรวมกับผู้ที่ไม่มีส่วนรวมทางการเมืองในกลุ่มนี้ คิดเป็นร้อยละเท่ากับ ๑๕ คือกลุ่มที่มีส่วนรวมทางการเมืองเป็นกลุ่มที่มีความรู้สึกรักรรที่ฐานสูงในสัดส่วนที่มากกว่ากลุ่มที่ไม่มีส่วนรวม แต่การทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่าความแตกต่างดังกล่าว ไม่นัยสำคัญและมีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไว้วางใจรัฐบาลมีความสัมพันธ์กันเล็กน้อย ในกลุ่มนิสิตหญิงและกลุ่มที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์ คือผู้ที่มีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นกลุ่มที่มีความรู้สึกไว้วางใจรัฐบาลสูง ในสัดส่วนที่มากกว่าผู้ที่ไม่มีส่วนร่วม แต่ความสัมพันธ์ที่พบยังมีระดับค่อนข้างต่ำ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๓๘

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกโคกเคี้ยว

ความรู้สึกโคกเคี้ยว	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม
สูง	๑๖ (๑๗)	๑๗ (๒๔)	๓๓
ต่ำ	๘๐ (๘๓)	๕๔ (๗๖)	๑๓๔
รวม	๙๖ (๑๐๐)	๗๑ (๑๐๐)	๑๖๗

$$\chi^2 = ๑.๓๘๘$$

$$d.f. = ๐.๒๒๓$$

จากตารางที่ ๓๘ จะเห็นว่ามีความแตกต่างเพียงเล็กน้อยระหว่างสัดส่วนของนิสิตที่มีส่วนร่วมทางการเมืองกับนิสิตที่ไม่มีส่วนร่วมที่มีความรู้สึกโคกเคี้ยวสูง มีความแตกต่างในจำนวนร้อยละ ระหว่างกลุ่มที่มีส่วนร่วมกับกลุ่มที่ไม่มีส่วนร่วมทางการเมือง เพียงร้อยละ ๗ จากการทดสอบทางสถิติแสดงว่าเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญ และมีระดับความสัมพันธ์ต่ำ จึงสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกโคกเคี้ยว

ตารางที่ ๔๐

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกโคกเคี้ยวเมื่อควบคุมเพศ

ความรู้สึก โคกเคี้ยว	ชาย		รวม	หญิง		รวม
	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม		มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	
สูง	๕ (๑๕)	๕ (๒๕)	๑๐	๗ (๒๐)	๘ (๒๓)	๑๕
ต่ำ	๕๒ (๘๕)	๒๗ (๗๕)	๗๙	๒๘ (๘๐)	๒๗ (๗๗)	๕๕
รวม	๖๑ (๑๐๐)	๓๒ (๑๐๐)	๙๓	๓๕ (๑๐๐)	๓๕ (๑๐๐)	๗๐

$$X^2 = ๑.๕๗๑$$

$$Q = ๐.๓๑๖$$

$$X^2 = ๐.๐๘๘$$

$$Q = ๐.๐๘๘$$

การวิเคราะห์เมื่อควบคุมเพศไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกโคกเคี้ยว ทั้งในกลุ่มนิสิตชายและกลุ่มนิสิตหญิง เมื่อเปรียบเทียบจำนวนร้อยละปรากฏว่าในกลุ่มนิสิตชายมีความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีส่วนร่วมกับผู้ที่ไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีความรู้สึกโคกเคี้ยวสูง เท่ากับร้อยละ ๑๐ ส่วนในกลุ่มนิสิตหญิงมีความแตกต่างเท่ากับร้อยละ ๓ ถึงแม้ในกลุ่มนิสิตชายจะมีความแตกต่างในสัดส่วนระหว่างผู้มีส่วนร่วมกับผู้ไม่ส่วนมากกว่าในกลุ่มนิสิต แต่ความแตกต่างดังกล่าวไม่ถือว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกโคกเคี้ยว ไม่ว่าในกลุ่มนิสิตชายหรือกลุ่มนิสิตหญิง

ตารางที่ ๔๑

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความ
รู้สึกโดดเดี่ยวเมื่อควบคุมสาขาวิชา

ความรู้สึก โดดเดี่ยว	วิทยาศาสตร์			สังคมศาสตร์		
	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม
สูง	๘ (๑๗)	๕ (๒๔)	๑๓	๘ (๑๗)	๘ (๒๔)	๑๖
ต่ำ	๔๐ (๘๓)	๒๕ (๗๖)	๖๕	๔๐ (๘๓)	๒๕ (๗๖)	๖๕
รวม	๔๘ (๑๐๐)	๓๐ (๑๐๐)	๗๘	๔๘ (๑๐๐)	๓๓ (๑๐๐)	๘๑

$\chi^2 = 0.657$

$Q = 0.196$

$\chi^2 = 0.104$

$Q = 0.230$

การวิเคราะห์โดยควบคุมวิชาปรากฏผลเช่นเดียวกับผลการวิเคราะห์ในการวาง
ที่ ๓๙ และ ๔๐ คือไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ
ความรู้สึกโดดเดี่ยว เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นจำนวนร้อยละปรากฏว่ามีความแตก
ต่างในเรื่องความรู้สึกโดดเดี่ยวระหว่างนิสิตที่มีส่วนร่วมทางการเมืองกับนิสิตที่ไม่มีส่วนร่วม
เท่ากับร้อยละ ๗ ทั้งในกลุ่มนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์และนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งถือว่าไม่
ใช้ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์อย่าง
มีนัยสำคัญกับความรู้สึกโดดเดี่ยว แต่กล่าวได้ว่าผู้ที่ไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองมีแนวโน้มที่
มีความรู้สึกโดดเดี่ยวสูงกว่าผู้ที่มีส่วนร่วมเล็กน้อย

ตารางที่ ๘๒

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไร้ความหมาย

ความรู้สึกไร้ความหมาย	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม
สูง	๓๗ (๔๐)	๑๔ (๒๒)	๕๑
ต่ำ	๕๖ (๖๐)	๕๐ (๓๘)	๑๐๖
รวม	๙๓ (๑๐๐)	๖๔ (๑๐๐)	๑๕๗

$$\chi^2 = ๕.๘๘๒$$

$$p = ๐.๐๑๔$$

การวิเคราะห์ตารางที่ ๘๒ พบว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไร้ความหมาย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ แต่มีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ เมื่อพิจารณาความแตกต่างโดยเปรียบเทียบจำนวนร้อยละ ปรากฏว่ามีความแตกต่างในเรื่องความรู้สึกไร้ความหมายระหว่างนิสิตที่มีส่วนร่วมกับนิสิตที่ไม่มีส่วนร่วมเท่ากับร้อยละ ๑๘ จะเห็นว่าผู้ที่มีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นกลุ่มที่มีความรู้สึกไร้ความหมายสูง ในสัดส่วนที่มากกว่ากลุ่มที่ไม่มีส่วนร่วม

ตารางที่ ๔๓

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไร้ความหมาย
เมื่อควบคุมสาขาวิชา

ความรู้สึกไร้ ความหมาย	วิทยาศาสตร์			สังคมศาสตร์		
	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม
สูง	๑๘ (๓๘)	๔ (๑๒)	๒๓	๑๘ (๔๒)	๑๐ (๓๒)	๒๘
ต่ำ	๓๑ (๖๒)	๒๙ (๘๘)	๖๐	๒๕ (๕๘)	๒๑ (๖๔)	๔๖
รวม	๕๐ (๑๐๐)	๓๓ (๑๐๐)	๘๓	๔๓ (๑๐๐)	๓๑ (๑๐๐)	๗๔

$$\chi^2 = ๖.๒๙๗$$

$$Q = ๐.๖๓๖$$

$$\chi^2 = ๐.๖๐๘$$

$$Q = ๐.๑๗๖$$

การวิเคราะห์เมื่อควบคุมสาขาวิชา ปรากฏว่าการมีส่วนร่วมทางการเมือง
กับความรู้สึกไร้ความหมาย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในกลุ่มที่เรียนสาขา
วิทยาศาสตร์เท่านั้น และพบว่ามีระดับความสัมพันธ์สูงขึ้น จากตัวเลขในตารางจะเห็นว่า
ผู้ที่มีส่วนร่วมทางการเมืองมีความรู้สึกไร้ความหมายสูงในสัดส่วนมากกว่าผู้ที่ไม่มีส่วนร่วม
คือมีจำนวนเท่ากับร้อยละ ๓๘ และร้อยละ ๑๒ ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มที่เรียนสาขาสังคม
ศาสตร์ พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในเรื่องความรู้สึกไร้ความหมายระหว่าง
ผู้ที่มีส่วนร่วมทางการเมืองกับผู้ที่ไม่มีส่วนร่วม

ตารางที่ ๔๔

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกรู้ความหมายเมื่อ
ควบคุมจำนวนปีที่เรียน

ความรู้สึกรู้ ความหมาย	๑-๒ ปี			๓ ปีขึ้นไป		
	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	รวม
สูง	๑๓ (๓๕)	๘ (๒๖)	๒๑	๒๔ (๕๐)	๖ (๑๘)	๓๐
ต่ำ	๒๐ (๖๑)	๒๓ (๗๔)	๔๓	๓๖ (๖๐)	๒๗ (๘๒)	๖๓
รวม	๓๓ (๑๐๐)	๓๑ (๑๐๐)	๖๔	๖๐ (๑๐๐)	๓๓ (๑๐๐)	๙๓

$\chi^2 = ๑.๑๓๕$

$Q = ๐.๓๐๖$

$\chi^2 = ๕.๓๓๒$

$Q = ๐.๕๐๐$

ปรากฏว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกรู้ความหมาย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในกลุ่มที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเป็นเวลา ๓ ปีขึ้นไป เท่านั้น คือ นิสิตที่เรียน ๓ ปีขึ้นไปที่มีส่วนร่วมทางการเมืองมีความรู้สึกรู้ความหมายสูง ในสัดส่วนที่มากกว่า นิสิตที่ไม่มีส่วนร่วมเท่ากับ ร้อยละ ๕๐ และร้อยละ ๑๘ ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มที่เรียน ๑-๒ ปี พบว่าไม่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญในเรื่องความรู้สึกรู้ความหมายระหว่างผู้ที่มีส่วนร่วมทางการเมืองกับผู้ที่ไม่มีส่วนร่วม

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับเอ
เดียนเนชัน สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

กับความรู้สึกไร้อำนาจ และความรู้สึกไร้ความหมาย แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ
 ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานและความรู้สึกโดดเดี่ยว พบว่าความรู้สึกไร้อำนาจเป็นทวิแปรที่มี
 ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับที่สูงมาก แสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วม
 ร่วมทางการเมืองของนิสิตมีส่วนเกี่ยวข้องกับอย่างมากกับความรู้สึกที่มีต่อตัวเอง คือผู้ที่มีส่วน
 ร่วมทางการเมืองเป็นผู้ที่มีความรู้สึกว่าคุณสามารถกำหนดชะตากรรมของตัวเองได้ และ
 สามารถแก้ไขสภาพที่ตนไม่พอใจได้ อาจกล่าวได้ว่ากรณีที่นิสิตกลุ่มนี้ไม่มีความรู้สึกไร้อำนาจ
 หรือมีความรู้สึกไร้อำนาจทำเป็นผลจากการที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง แต่ขณะเดียวกัน
 ความสัมพันธ์อาจเป็นไปในทางกลับกันได้ คือ เพราะนิสิตมีความรู้สึกไร้อำนาจทำ จึง
 ทำให้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ในทำนองเดียวกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วม
 ร่วมทางการเมืองกับความรู้สึกไร้ความหมายก็มีลักษณะที่ต่างก็อาจเป็นเหตุและเป็นผลซึ่ง
 กันและกันคือการที่นิสิตเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง อาจทำให้เกิดความรู้สึก
 ว่าการเรียนเป็นสิ่งไร้ความหมาย แต่ขณะเดียวกันการที่นิสิตมีความรู้สึกไร้ความหมาย
 ในเรื่องการเรียน ก็อาจเป็นสาเหตุให้หันความสนใจไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง
 เมือง ส่วนที่พบว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความ
 รู้สึกไร้บรรทัดฐานและความรู้สึกโดดเดี่ยว แสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมทางการเมือง
 กับเอเลี่ยนเนชันทั้งสองประเภทนี้ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Nachmias^{๓๐} ซึ่งพบว่าผู้ที่
 ความรู้สึกไร้อำนาจมักไม่ยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง แต่ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า
 ความรู้สึกไร้อำนาจกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กันเฉพาะในหมู่นิสิตบางกลุ่มคือ
 กลุ่มที่เรียนสาขาสังคมศาสตร์ กลุ่มที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย ๑-๒ ปี และกลุ่มนิสิตหญิง
 เท่านั้น

^{๓๐} Nachmias, op. cit., p. 478

นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับการวิเคราะห์ของ Hoffer^{๓๑} ซึ่งเห็นว่าบุคคลที่มีความรู้สึกเบื่อหน่าย หรือมีความรู้สึกไร้ความหมาย มีแนวโน้มที่จะมีการเคลื่อนไหวทางการเมือง ในลักษณะที่เป็นการต่อต้านระบบสังคมที่เป็นอยู่

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยครั้งนี้ เรายังไม่สามารถสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับเอเดียนเนชันในกลุ่มคนทั่วไป เนื่องจากเป็นการศึกษาในขอบเขตจำกัดเฉพาะในกลุ่มนิสิตกลุ่มหนึ่งเท่านั้น การสรุปเป็นคำอธิบายทั่วไป จำเป็นต้องอาศัยหลักฐานมากกว่านี้ และต้องศึกษาจากคนหลายกลุ่ม

๓๑

Hoffer, op. cit., p. 54